

slået af Amerika, skulle overlade det til den af 5. udvalg oprettede „Negotiating Committee“ (se nedenfor) at forhandle med medlemsregeringerne om deres bidrag til det udvidede program for teknisk hjælp. Ved afstemningen stemte 37, deriblandt Danmark, for resolutionen, ingen imod, medens 6 afholdt sig fra at stemme.

De 2 forslag vedtoges af plenarforsamlingen den 12. januar 1952 som en samlet resolution med 51 stemmer. Resolutionens tekst findes gengivet som bilag 6.

En af bestemmelserne i resolutionen gik ud på at indkalde en konference i Paris, hvor såvel medlemmerne som bidragydende ikke-medlemsregeringer kunne få lejlighed til at give oplysninger om størrelsen af det beløb, for hvilket de i 1952 vil søge at opnå godkendelse hos deres respektive bevilgende myndigheder. Denne konference fandt sted ved plenarforsamlingens slutning.

b. Finansiering af udviklingen af underudviklede lande.

Der blev forelagt 2 resolutionsforslag henholdsvis af Cuba og Birma og af Chile, Cuba, Birma, Jugoslavien og Ægypten. Det første forslag gik ud på at anmode generalsekretæren og det økonomiske og sociale råd om straks at forberede de nødvendige detaljerede planer vedrørende oprettelsen af 2 nye institutioner, dels et internationalt fond til finansiering af udviklingen af underudviklede lande, dels et internationalt organ til forberedelse af de nødvendige tekniske programmer. Det andet resolutionsforslag havde omtrent samme indhold, men omhandlede kun et internationalt fond. Den danske delegation gik ikke alene imod oprettelsen af nye internationale institutioner, men også imod yderligere arbejdsindsats såvel på forskningens som på det organisatoriske område, da det måtte anses for fuldstændig unødvendigt at afholde de dermed forbundne udgifter, eftersom man på forhånd vidste, at de udarbejdede detaljerede planer ikke kunne udføres. Såvel De Forenede Stater, Storbritannien, Frankrig, Holland, Canada, New Zealand som de 4 skandinaviske lande havde tilkendegivet, at det var

umuligt for deres regeringer at anmode de bevilgende myndigheder om at stille midler til rådighed for det pågældende fond.

Ved afstemningen faldt fællesforslaget fra Birma og Cuba, idet 19 stemte for og 22 imod, deriblandt Danmark; 13 afholdt sig fra at stemme.

På trods af hårdnakket modstand fra De Forenede Stater, de britiske dominions samt hele Vesteuropa blev fællesforslaget fra Chile, Birma, Cuba, Ægypten og Jugoslavien vedtaget med 28 stemmer for og 20 imod, deriblandt de 4 skandinaviske lande. 9 afholdt sig fra at stemme.

Dernæst vedtog udvalget uden større debat en græsk-brasiliansk resolution, der indskrænkede sig til at henlede opmærksomheden på det vigtige spørgsmål vedrørende finansiering af økonomisk underudviklede lande og anmodede det økonomiske og sociale råd om i samarbejde med generalsekretæren til næste plenarforsamling at foreslå metoder, som synes egnede til at løse problemet. Denne resolution blev vedtaget med 41 stemmer, deriblandt de nordiske lande.

En revideret ecuadoriansk resolution, der opfordrer den internationale bank til at forøge sin långivning til underudviklede lande i samarbejde med nationale kreditinstitutioner og anbefaler, at medlemsregeringerne giver tilladelse til, at så stor en del som muligt af de 18 pct. af deres bidrag til den internationale bank, som betales i national valuta, anvendes til de af banken anbefalede lånetransaktioner, blev vedtaget med 37 stemmer, deriblandt Danmarks.

Ved resolutionernes forelæggelse i forsamlingen den 12. januar 1952 blev forslaget om et internationalt fond genstand for længere debat, idet bl. a. De Forenede Stater, Frankrig og Storbritannien udtalte sig stærkt imod at instruere det økonomiske og sociale råd om at foretage de nødvendige studier vedrørende dette fonds oprettelse. Hovedargumenterne var, at oprettelsen deraf ville skabe falske forhåbninger hos de underudviklede lande, idet de regeringer, der hidtil havde ydet de væsentlige bidrag til internationalt hjælpearbejde, alle havde erklæret